

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIV. Quinam iisdem temporibus floruerint episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Qui cum in agro degerent, primum A quidem seiplos infimulasse dicuntur tanquam ignavos ac defides; quod cum occasio ipsa caelesti amore flagrantibus praemia distribueret, ipsi cessarent, nec coronam martyrii prae-riperent. Inito deinde inter se confi-lilio, Caesaream profecti, Judicem ipsum adorti sunt, eamque quam di-ximus sententiam exceperunt. Praeter hos mulier quaedam in eadem civitate, persecutionis hujus tempore, simili certamine perfuncta esse memoratur. Quam quidem ex Marcionis secta fuisse, constans fama est.

τάτας Φασί καί ἀγρόν οἰκείας, ἀφ᾽ ἑνὸς ἡμέραν ὡς ἀμελείς καὶ ῥαδίως κακῶς ὅπδ᾽ ἡ βραδείων τῶ καίε τῶς πόθε γινώσκοντες ἐργονίαν διανέμοντες, ὀλιγοροῦν αὐτοῦ μὴ ἐχί παρπαζόντες τὸν Ἐ μαρτυροῦντα Φανὸν ταῦτα ἢ βουλευσαμένους, ὁμῶς ἐπιτήνην Καισαρείαν. ὁμῶς τε χωρήσαι τὸν δικαστήν, καὶ τυχεῖν τῶ ἀφ᾽ ἑδῶ ἡλωμενετα λας. ἐπ᾽ αὐτῶς τῶτοις γινώσκοντες τὸν αὐτοῦ διωγμὸν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸν ὁμοίον ἰσχυρῶς ἀγῶνα διηθληκέαι. τῆς ἢ Μαρκίωνος αὐτοῦ αἰρέσεως ἡμέρας κατέχει λόγος.

CAPUT XIII.

De pace à Gallieno reddita.

Huc refer Niceph. l. 6. c. 12.

VERUM Valeriano non multo post à Barbaris capto & in servitutem redacto, filius ejus Gallienus solus Imperium obtinens, moderatius se gessit: missisque edictis, persecutionem adversus nostros commotam sedavit; utque religionis nostrae Antifites securè deinceps munus suum obirent, hujusmodi rescripto praecepit: Imperator Caesar P. Licinius Gallienus, Pius, Felix, Augustus, Dionysio, Pinnae, Demetrio, & reliquis episcopis. Indulgentiam beneficii nostri per universum orbem diffundi praecepimus; ut cuncti à religiosis locis abscedant. Quocirca & vos rescripti nostri formam uti potestis, ut nullus vobis deinceps molestiam facesset. Atque id quod vobis exsequi licet, jam dudum à me concessum est. Proinde Aurelius Cyrenius Procurator summæ rei, dati à nobis rescripti formam sequetur. Hac ex Latino in Græcum sermonem quò clarior intelligerentur, translata, operi nostro inferuimus. est & alia ejusdem Imperatoris Constitutio ad alios episcopos data, qua iis permisit ut cæmeteriorum suorum loca recuperarent.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Περί τῶν Γαλιλιῶν ἐπίσκοπων.

ΑΛΛ' ἐκ εἰς μακρὸν δόξαν τῆν ἀφ᾽ ἑνὸς ἡμέραν ὡς ἀμελείς καὶ ῥαδίως κακῶς ὅπδ᾽ ἡ βραδείων τῶ καίε τῶς πόθε γινώσκοντες ἐργονίαν διανέμοντες, ὀλιγοροῦν αὐτοῦ μὴ ἐχί παρπαζόντες τὸν Ἐ μαρτυροῦντα Φανὸν ταῦτα ἢ βουλευσαμένους, ὁμῶς ἐπιτήνην Καισαρείαν. ὁμῶς τε χωρήσαι τὸν δικαστήν, καὶ τυχεῖν τῶ ἀφ᾽ ἑδῶ ἡλωμενετα λας. ἐπ᾽ αὐτῶς τῶτοις γινώσκοντες τὸν αὐτοῦ διωγμὸν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸν ὁμοίον ἰσχυρῶς ἀγῶνα διηθληκέαι. τῆς ἢ Μαρκίωνος αὐτοῦ αἰρέσεως ἡμέρας κατέχει λόγος.

Αλλ' ἐκ εἰς μακρὸν δόξαν τῆν ἀφ᾽ ἑνὸς ἡμέραν ὡς ἀμελείς καὶ ῥαδίως κακῶς ὅπδ᾽ ἡ βραδείων τῶ καίε τῶς πόθε γινώσκοντες ἐργονίαν διανέμοντες, ὀλιγοροῦν αὐτοῦ μὴ ἐχί παρπαζόντες τὸν Ἐ μαρτυροῦντα Φανὸν ταῦτα ἢ βουλευσαμένους, ὁμῶς ἐπιτήνην Καισαρείαν. ὁμῶς τε χωρήσαι τὸν δικαστήν, καὶ τυχεῖν τῶ ἀφ᾽ ἑδῶ ἡλωμενετα λας. ἐπ᾽ αὐτῶς τῶτοις γινώσκοντες τὸν αὐτοῦ διωγμὸν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τὸν ὁμοίον ἰσχυρῶς ἀγῶνα διηθληκέαι. τῆς ἢ Μαρκίωνος αὐτοῦ αἰρέσεως ἡμέρας κατέχει λόγος.

CAPUT XIV.

Quinam isdem temporibus floruerunt Episcopi.

Huc refer Niceph. l. 6. c. 34.

Adem tempestate Rom. quidem Ecclesie adhuc preerat Xystus; Antiochenam vero post mortem Fabii De-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Οἱ καὶ ἐκεῖνο συντομακότες Ἐπίσκοποι.

EN τῶτῶ τῆς μὲν Ῥωμαίων ἐκκλησίας εἰσέτι τότε καθηγέτο Ξύστος, τῆς ἢ Ἐπιτοχίας καὶ Φάβιον, Δημητριανός. Φημι

GALLIENUS.

μανός ὁ Καισαρείας ἑ Καππαδοκῶν καὶ τῆς τῆς τῶν κ' Πόντον ἐκκλησιῶν, Γρηγόριος καὶ ὁ τῆς ἀδελφὸς Ἀθηνόδορος. Οὗτοι γένετο ἰσχυροὶ τῆς ἐκκλησίας Παλαιστίνης Καισαρείας Θεολογίας μεταλλάξαντες, διαδέχεται τὴν Ἐπισκοπὴν Δόμνῳ. Βραχὺ δὲ χρόνῳ τῆς διασπορῆς, Θεότεκνος ὁ καὶ ἡμᾶς, διαδόχῳ καθίσταται. τῆς δὲ Οὐεργένος διαπεριβῆς καὶ ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀναπαυσάμενος Μαζαβάν, τὸν θρόνον ὕμειναι ὁ καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλείστοις τοῖς κατ' ἡμᾶς διαπερίας ἐτεσι διεδέξατο.

A metrianus regebat : apud Cæsaream Cappadocia Firmilianus ; in Ponto Gregorius fraterque ejus Athenodorus, ambo Origenis discipuli , ecclesias gubernabant. Apud Cæsaream autem Palestine mortuo Theodotisto Sacerdotium suscepit Domnus. Quo non multo post ex hac vita sublato, Theotecnus qui ad nostram usque ætatem superfuit, in ejus locum subrogatus est. Hic quoque Origenis auditor fuisse dicitur. Hierosolymis verò post Mazabani obitum, episcopalem sedem obtinuit Hymenæus, qui nostra etiam ætate plurimis laudum titulis inclaruit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ὅτι κατὰ Καισαρείαν Μαρίνῳ ἐμαρτύρησιν.

Κατὰ τῆς εἰρήνης ἀπαύρατος τῶν ἐκκλησιῶν ἕως, ἐν Καισαρεία τῆς Παλαιστίνης Μαρίνῳ τῷ ἐν στρατείαις ἀξιωμασι τετιμημένῳ, ἤγειρε τε καὶ πλεῖτον ἀειφωτῆς ἀπὸ τῆς Χριστοῦ μαρτυρίας τὴν κεφαλὴν ὑπομένεται, τοιαύτη ἐνεκεν αἰτίας. Ἰμὴ τις ἐστὶν ὁ Ρωμαῖοις τὸ κλήμα. ἔτι τὸς τυχόντας. Φασὶν ἐκατοντάρχης γίνεσθαι. τότε χολαζόντος, ἐπὶ τῷ προκοπῆς τὸν Μαρίνον ἢ τὸ βασιλεὺς τάξις ἐνάλει. ἦδη τε μελλοῦσα τῆς πηλῆς ἐχεῖται, παρελθὼν ἀλλῷ περὶ τῆς βήματῳ, μὴ ἴξιναι μὲν ἐκείνῳ τῆς Ρωμαίων μετέχειν ἀξίας καὶ τὸς παλαιὸς νόμους. Χριστιανῶ γε οὐκ ἐστὶν τοῖς βασιλεῦσι μὴ ἴσονται, κατηγορεῖ. ἀπὸ τῆς Ἰησοῦ λέγει τὸν κληρῶν. ἐφ' ὃ κληθέντα τὸν δικαστὴν, Ἀχαιοὺς ἐστὶν, πρῶτον μὲν ἐρέσθαι ποίας ὁ Μαρίνῳ γνώμης εἴη. ὡς δὲ ὁμολογεῖντα χριστιανὸν ἐπιμύνας εἶρα, τεινῶν ὠρῶν ἐπιδέναι ἀπὸ εἰς ἐπίσκεψιν διάστημα ἐκτός δὴτα ἡρόμενοι αὐτῶν τῆ δικαστηρίῳ, Θεότεκνος ὁ τῆς Ἐπίσκοπος ἀφελκεῖ προσελθὼν δι' ὁμιλίας, καὶ τῆς χειρὸς λαβὼν, ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν προάγει. εἰσὼ τε πρὸς αὐτῷ σήσας τῷ ἀγιάσματι. μικρὸν τε παρανασεύσας αὐτῆς τῆς χλαμίδῳ καὶ τὸ προσσητημένον ἀπὸ ξίφῳ ἐπιδείξας, ἅμα τε ἀντισητηθῆσι προσαγαγὼν ἀπὸ τὴν τῆς θείων Ευαγγελίων γραφῶν, κελεύσας τῶν δυνεῖν ἐλέσθαι τὸ κατὰ γνώμην. ὡς δὲ ἀμελλήτῳ τὴν δεξιὰν προσεινῶν, ἐδέξατο τὴν θείαν γραφῆν, ἔχε τοῖσι ἔχε, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεότεκνος, τῆ

CAPUT XV.

Quomodo Marinus apud Cæsaream martyrio perfunctus est.

Interea pace cunctis ubique ecclesiis reddita, apud Cæsaream Palestine Marinus quidam militari dignitate decoratus, ad hæc splendore generis atque opibus clarus, ob confessionem Christi capite truncatus est hac de causa. Honor quidam est vitis apud Romanos, quam qui adepti sunt, Centuriones dicuntur. Hic locus cum vacaret, Marinus ordine gradus sui ad eam promotionem vocabatur. Verum cum honore illo jamjam potiturus esset: quidam ad tribunal accedens Marinum accusare cepit, asserens illi quidem utpotè Christiano homini, & Imperatoribus sacrificare renuenti, Romanam dignitatem capeſſere legibus non licere; sibi verò gradum illum competere. Ea re commotus iudex Achaus nomine, primum quidem Marinum interrogavit cujusnam esset sententiæ. Cognito deinde quod Christianum se esse constantissimè profiteretur, trium horarum spatium ad deliberandum ei concessit. Proinde cum ex prætório egressus esset, Theotecnus civitatis episcopus ad illum accedens, & sermocinando longius eum abstrahens, prehensâ manu ad ecclesiam perducit. Cumque interius ad ipsum altare eum statuisset; reducta tantisper ejus chlamyde, gladium illi quo præcinctus erat ostendens, mox sacrorum evangeliorum codicem ex adverso locat, jubens ut ex duobus utrum mallet eligeret. Marinus nihil cunctatus, protensa dextra Codicem cum apprehendisset; his cum verbis Theotecnus compellavit. Adhære igitur, ad

Huc refert Niceph. l. 6. c. 17.